

Sygn. akt II Ka 894/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia (del.) Paweł Mądry
Protokolant:	st. sekr. sąd. Beata Defut-Kołodziejak

przy udziale prokuratora Magdaleny Wieczorek

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2023 r.

sprawy **B. A.**

oskarżonej z art. 177 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 4 października 2022 r. sygn. akt II K 800/19

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 80 zł tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 894/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

6.1. **Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 04 października 2022r. w sprawie II K 800/19

6.2. *Podmiot wnoszący apelację*

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

6.3. *Granice zaskarżenia*

6.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
6.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

6.4. *Wnioski*

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. *Ustalenie faktów w związku z dowodami*

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

6.5. Ustalenie faktów

6.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	-----	-----	-----	-----
6.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.	-----	-----	-----	-----

6.6. Ocena dowodów

6.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

6.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów	
--	--

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>zarzut obrazy przepisów postępowania, mającej wpływ na treść wyroku, tj. art. 5 § 2 kpk polegającej na zaliczeniu istotnych wątpliwości co do winy i co do istnienia związku przyczynowo-skutkowego na niekorzyść oskarżonej, poprzez pominięcie faktów bezspornych:</p> <p>1) oskarżona nigdy nie potwierdziła faktu potrącenia L. M.,</p> <p>2) nie było żadnego bezpośredniego świadka mogącego stwierdzić fakt kontaktu pojazdu oskarżonej z poszkodowanym,</p> <p>3) na miejscu zdarzenia nie ujawniono żadnych śladów mających bezpośredni związek ze zdarzeniem, (nierozstrzygnięte wątpliwości rozstrzyga się na korzyść oskarżonego - zasada in dubio pro reo)</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		

zdaniem obrońcy, wyjaśnienia oskarżonej (w których nie przyznała się do potrącenia pieszego) oraz brak ujawnionych świadków naocznych zdarzenia czy brak śladów ujawnionych w miejscu zdarzenia stanowią podstawę do powzięcia nieusuwalnych wątpliwości co do winy oskarżonej. Tymczasem Sąd Rejonowy dając wiarę twierdzeniom oskarżonej, że nie widziała pieszego w trakcie wykonywania manewru cofania i nie zauważyła, że doszło do kontaktu jej samochodu z pieszym jednoznacznie wskazał, że podstawą ustaleń faktycznych dotyczących zaistnienia wypadku były zeznania pokrzywdzonego, które znalazły potwierdzenie w treści dokumentacji medycznej, a następnie w opiniach sądowo – lekarskich. Nie jest odosobnionym przypadkiem sprawa, w której głównym dowodem obciążającym sprawcę są zeznania pokrzywdzonego. Nie sposób odrzucić relacji pokrzywdzonego co do przebiegu zdarzenia jedynie na tej podstawie, że zdarzenie nie zostało zaobserwowane przez postronną osobę. Skarżący w apelacji nie wykazał, aby istniały podstawy do zakwestionowania wiarygodności wersji zdarzenia prezentowanej przez pokrzywdzonego, zwłaszcza w sytuacji, gdy relacja pieszego zawarta w złożonych zeznaniach zbieżna jest z informacjami podanymi przez niego w czasie udzielania mu pomocy medycznej. Okoliczność niezabezpieczenia w sprawie materialnych śladów wypadku także nie stanowi dowodu uzasadniającego tezę o braku zaistnienia zdarzenia, gdyż mechanizm wypadku nie skutkował powstaniem jakichkolwiek dostrzegalnych śladów, takich jak ślad hamowania

kół samochodu, odłamki szkieł, czy ślady biologiczne (np. plamy krwi).		
Wniosek		
<p>wniosek:</p> <p>1) o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez zmianę zaskarżonego wyroku i uznanie B. A. za niewinną zarzucanego jej czynu z art. 177 § 1 kk</p> <p>2) z ostrożności procesowej, w przypadku utrzymania zarzutów wobec B. A., o uznanie stopnia przyczynienia się poszkodowanego L. M. do zaistniałego zdarzenia w dniu 8.05.2019r.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
bezzasadność zarzutu warunkowała brak podstaw do uwzględnienia wniosków apelacji		
3.2.	<p>zarzut obrazy przepisów postępowania, mającej wpływ na treść wyroku, tj. art. 4, art. 7, art. 170, art. 410 i art. 424 § 1 pkt 1 kpk wyrażającej się w ustaleniu okoliczności faktycznych sprawy na podstawie niekompletnego materiału dowodowego oraz bezpodstawne odrzucenie wniosków dowodowych: z dnia 01 grudnia 2021r. dotyczącego przesłuchania córki oskarżonej, która była w samochodzie w dniu 08.05.2019r. oraz wniosku o przesłuchanie funkcjonariuszy policji sporządzających dokumentację powypadkową. Sąd I instancji w postanowieniu z dnia 14.12.2021r. uzasadnił to nierealnością oczekiwania, aby</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	funkcjonariusze mogli odtworzyć z pamięci jakiegokolwiek szczegóły	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
wbrew twierdzeniom skarżącej, materiał dowodowy zgromadzony w sprawie był, zdaniem Sądu Okręgowego, wystarczający do przyjęcia ustaleń faktycznych w zakresie wszystkich znamion czynu zarzuconego B. A.. Sąd Rejonowy oddalając postanowieniem z dnia 14 grudnia 2021r. (k. 805) wnioski dowodowe obrońcy zawarte w piśmie z dnia 01 grudnia 2021r. przekonywująco wykazał brak podstaw do przeprowadzenia dowodu z zeznań wskazanych funkcjonariuszy policji i córki oskarżonej. Skarżąca w swej apelacji nie podniosła w zakresie tego zarzutów żadnych skutecznych argumentów, wyrażając jedynie dezaprobatę dla decyzji Sądu Rejonowego		
Wniosek		
wniosek: 1) o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez zmianę zaskarżonego wyroku i uznanie B. A. za niewinną zarzucanego jej czynu z art. 177 § 1 kk 2) z ostrożności procesowej, w przypadku utrzymania zarzutów wobec B. A., o uznanie stopnia przyczynienia się poszkodowanego L. M. do zaistniałego zdarzenia w dniu 8.05.2019r.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>bezzasadność zarzutu warunkowała brak podstaw do uwzględnienia wniosków apelacji</p>		
<p>3.3.</p>	<p>zarzut obrazy przepisów postępowania, mającej wpływ na treść wyroku, tj. art. 424 § 1 kpk polegającej na nieodniesieniu się w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku do istotnych kwestii mogących mieć wpływ na rozstrzygnięcie sprawy - a mianowicie okoliczności, że</p> <p>aa) sam poszkodowany L. M. zeznał do protokołu (k. 24) „nie widziałem co robi ten samochód który wyjeżdżał”, z uzasadnienia wyroku in fine wynika, że Sąd całkowicie pominął kwestię obowiązku przestrzegania zasad ruchu drogowego przez poszkodowanego,</p> <p>bb) świadek E. O. (protokół z rozprawy z dn. 27.07.2020) na pytania obrońcy przyznaje, że „operacja barku wynikała z tego, że był w domu, zachwiał się, upadł na łóżko i zwichnął sobie staw barkowy” oraz potwierdza: słaby słuch (aparat słuchowy), utratę równowagi, choroby serca, ponadto świadek D. L. lekarz rodzinny (protokół z rozprawy 27.01.2021) zeznaje, że „pacjent był przez spory czas pod opieką przychodni w jakiej pracuję i zgłaszał jako osoba wiekowa wiele dolegliwości. Zawroty głowy to dolegliwość bardzo częsta,, On chodził do wielu specjalistów, był schorowany na wiele schorzeń. Chorował m. in. na chorobę wieńcową, na przewlekłą obturacyjną chorobę</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>płuc, przebył zabieg naczyniowy z powodu tętniaka aorty brzusznej oraz z zabieg z uwagi na chorobę zwyrodnieniową stawu biodrowego. Wszystkiego się nie pamiętam. Ja nie pamiętam jak poruszał się pacjent na ostatnich wizytach, na pewno nie był to żwawy energiczny chód, bo miał już ponad 80 lat i przebył zabieg z powodu choroby zwyrodnieniowej stawów, ale pomimo takiego zabiegu wiele osób chodzi ostrożnie i utyka”.... z uzasadnienia wyroku in fine wynika, że Sąd całkowicie pominął kwestię stanu zdrowia L. M. i faktu że miewał upadki z wysokości własnego ciała z powodu zaburzeń głowy,</p>	
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>- wbrew oczekiwaniom skarżącej, z zacytowanej i wyrwanej z kontekstu wypowiedzi świadka nie wynika, aby do wypadku doszło wskutek niezachowania ostrożności przez pieszego w czasie zdarzenia. Pokrzywdzony w swych zeznaniach podał, że widział przejeżdżający samochód oskarżonej i „przytrzymał się”, aby przepuścić ten samochód kierujący się do sklepu (...). Z wypowiedzi świadka wynika zatem, że nie tylko obserwował pojazdy poruszające się w jego pobliżu, ale także zachowywał ostrożność. Cytowana w zarzucie uwaga świadka dotyczyła momentu, gdy pieszy zmierzał na drugą stronę uliczki. Gdy pokrzywdzony dochodził do przeciwległej krawędzi przejazdu został uderzony przez samochód i tego momentu dotyczy stwierdzenie świadka o tym, że nie widział „co robi” kierowca wykonując manewr cofania. Jak wskazano, pieszy zachował się</p>		

prawidłowo, przepuścił samochód oskarżonej, a następnie wszedł na odcinek drogi, którym przejechała oskarżona. To na kierującej ciążył obowiązek zachowania szczególnej ostrożności przy wykonywaniu manewru cofania, którego nie dopełniła.

- Sąd Okręgowy nie zgadza się także z forsowaną w apelacji tezą o tym, że stan zdrowia pokrzywdzonego (opisany chociażby przez E. O. czy D. L.) pozostawał w związku przyczynowo – skutkowym z potrąceniem go przez samochód. Z wiarygodnej relacji pokrzywdzonego wynika wprost, że upadł na chodnik wskutek kontaktu jego ciała z pojazdem, a nie wskutek zmian chorobowych istniejących u pokrzywdzonego przed zdarzeniem. Twierdzenie obrońcy o tym, że pokrzywdzony przed zdarzeniem miał upadki z wysokości własnego ciała, zatem do jego upadku w czasie zdarzenia mogło dojść bez udziału oskarżonej jest czystą spekulacją, nie znajdującą żadnego potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym.

Wniosek

wniosek:

1) o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez zmianę zaskarżonego wyroku i uznanie B. A. za niewinną zarzucanego jej czynu z art. 177 § 1 kk

2) z ostrożności procesowej, w przypadku utrzymania zarzutów wobec B. A., o uznanie stopnia przyczynienia się poszkodowanego L. M. do zaistniałego zdarzenia w dniu 8.05.2019r.

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
bezzasadność zarzutu warunkowała brak podstaw do uwzględnienia wniosków apelacji		
3.4.	<p>zarzut obrazy przepisów postępowania, mającej wpływ na treść wyroku, tj. art. 4, art. 7, art. 410, art. 424 kpk mogącej mieć wpływ na treść orzeczenia, polegającej na tym, że przy rozstrzygnięciu kwestii rzekomej kolizji z dnia 08.05.2019r. sąd uwzględnił jedynie okoliczności przemawiające na niekorzyść oskarżonej i całkowicie pominął w uzasadnieniu wyroku fakt:</p> <p>1) niezdolności poszkodowanego do bycia samodzielnym pieszym i uczestnikiem ruchu drogowego oraz</p> <p>2) naruszenia przez L. M. przepisów art. 3, 3 ust. 1, 13 ust. 1 i 14 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (tj. Dz. U. z 2022 r. poz. 988,1002, 1768, 1783)</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
- teza obrońcy sprowadzająca się do wykazania, że pokrzywdzony nie miał „zdolności do bycia samodzielnym pieszym” pozostaje bez umocowania w przepisach prawa. Zarówno Prawo o ruchu drogowym jak i przepisy wykonawcze nie zawierają takiego pojęcia. Ponadto nadużyciem ze strony obrońcy jest stwierdzenie, że owa niezdolność jest faktem, gdyż w materiale dowodowym nie		

zgromadzonego żadnego dowodu, na podstawie którego należy orzec o istnieniu takiej niezdolności

- obrońca wskazując przepisy Prawa o ruchu drogowym sformułował tezę o tym, że pieszy wszedł na jezdnię „ spoza pojazdu oskarżonej”, czym naruszył obowiązek zachowania szczególnej ostrożności wynikający z art. 3 ust. 1 PRD oraz art. 13 ust. PRD. Obrońca cytując te przepisy nie zwrócił uwagi na to, że pojęcie jezdni zarezerwowane jest dla tej części drogi publicznej, po której odbywa się ruch pojazdów. Z niekwestionowanego stanu faktycznego sprawy wynika natomiast, że do wypadku doszło na parkingu, nie zaś na jezdni. Ponadto niezrozumiałe jest twierdzenie przez obrońcę, że pieszy wyszedł spoza pojazdu oskarżonego w sytuacji, gdy z jego zeznań wynika, że przepuścił pojazd oskarżonej, zatem nie tylko zachował ostrożność, lecz także umożliwił oskarżonej bezpieczny przejazd w kierunku sklepu.

Wniosek

wniosek:

1) o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez zmianę zaskarżonego wyroku i uznanie B. A. za niewinną zarzucanego jej czynu z art. 177 § 1 kk

2) z ostrożności procesowej, w przypadku utrzymania zarzutów wobec B. A., o uznanie stopnia przyczynienia się poszkodowanego L. M. do zaistniałego zdarzenia w dniu 8.05.2019r.

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
bezzasadność zarzutu warunkowała brak podstaw do uwzględnienia wniosków apelacji		
3.5.	<p>zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę i mających wpływ na treść wyroku: a mianowicie:</p> <p>a) poprzez niezasadne ustalenie na podstawie faktów i dowodów, że oskarżona dopuściła się zarzucanego jej czynu, mimo braku świadków, mimo braku śladów mających bezpośredni związek ze zdarzeniem. Jednocześnie Sąd I instancji zrezygnował z możliwości przesłuchania policjantów zabezpieczających zdarzenie i wysłuchanie ich wyjaśnień na temat braku zabezpieczonych śladów kryminalnych.</p> <p>b) poprzez przyjęcie, że L. M. swoim stanem zdrowia i swoich zachowaniem w ruchu drogowym nie przyczynił się do powstałego zdarzenia i szkody - wbrew zeznaniom świadków oraz biegłych na temat jego stanu zdrowia z przed daty 08.05.2019r.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
- jak wskazano wyżej, teza skarżącego o tym, że w sprawie brak jest dowodów wskazujących na winę oskarżonej, pozostaje w sprzeczności ze zgromadzonymi w sprawie		

dowodami, a zwłaszcza z zeznaniami samego pokrzywdzonego. obrońca stanowiąc zarzut błędu w ustaleniach faktycznych powinien wykazać, że materiał dowodowy uznany za podstawę wyrokowania nie prowadzi do wniosków w zakresie ustaleń faktycznych jakich jak przyjęte w przedmiotowej sprawie, jednakże nie sprostął temu obowiązkowi.

- odnośnie związku przyczynowego pomiędzy stanem zdrowia pokrzywdzonego a skutkiem zdarzenia w postaci potrącenia pokrzywdzonego jako pieszego należy stwierdzić, że przeprowadzone dowody nie stanowią podstawy do przyjęcia tezy o tym, że pieszy przyczynił się do powstania lub rozmiarów tego zdarzenia. obrońca stawiając tezę o przyczynieniu się pieszego opiera się wyłącznie na własnych spekulacjach i niedopuszczalnym w procesie karnym wnioskowaniu, że jeżeli pokrzywdzony przed zdarzeniem znajdował się w sytuacjach, w których dochodziło do jego upadku bez udziału innych osób, to także w dniu zdarzenia pieszy upadł na podłoże parkingu nie mając kontaktu z samochodem oskarżonej. obrońca zdaje się zapominać, że przeczy tej tezie nie tylko treść zeznań pokrzywdzonego (oraz dokumentów medycznych), ale także wyjaśnienia oskarżonej, w których przyznała się do popełnienia tego czynu (k. 42).

Wniosek

wniosek:

1) o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez zmianę zaskarżonego wyroku i uznanie B. A.

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

za niewinną zarzucanego jej czynu z art. 177 § 1 kk	
2) z ostrożności procesowej, w przypadku utrzymania zarzutów wobec B. A., o uznanie stopnia przyczynienia się poszkodowanego L. M. do zaistniałego zdarzenia w dniu 8.05.2019r.	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
bezzasadność zarzutu warunkowała brak podstaw do uwzględnienia wniosków apelacji	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
6.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
cały wyrok	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
bezzasadność zarzutów apelacji i brak okoliczności uwzględnianych przez sąd odwoławczy z urzędu	

skutkujących zmianą lub uchyleniem zaskarżonego wyroku	
6.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

6.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
6.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
5.3.1.1.1.	-----	# art. 439 k.p.k. -----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		

5.3.1.4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia	

6.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	

6.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
-----	-----
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	apelacja obrońcy okazała się w całości bezzasadna, zatem Sąd Okręgowy na podstawie art. 636 § 1 kpk obciążył oskarżoną kosztami sądowymi za postępowanie odwoławcze w całości uznając, że nie zachodzą podstawy do zwolnienia oskarżonej od ich zapłaty. Na zasądzoną kwotę składała się opłata (60 zł - art. 8 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych) oraz wydatki postępowania w kwocie 20 zł (ryczałt za doręczenia pism)

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	cały wyrok		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana